

לא א מיי פ"ב מ"ג:
מחברי ספרים ס"ב:
לח ב ב מיי פ"ב מ"ג:
פסוק ומושב ס"ב:
וב"ה ס"ב:
ול"ה ס"ב:
ק"ה ופסוק ס"ב:
לח ב מיי פ"ב מ"ג:
מחברי ספרים ס"ב:
מ א ו מיי פ"ב מ"ג:
מב ו מיי פ"ב מ"ג:
מחברי ספרים ס"ב:
כב ה מיי פ"ב מ"ג:
פסוק ומושב ס"ב:
ס"ב ומושב ס"ב:
מ א ו מיי פ"ב מ"ג:
מחברי ספרים ס"ב:
מב ו מיי פ"ב מ"ג:
מחברי ספרים ס"ב:

א"י אחס מודים בנדה. תימה מאי קסברי בית הלל דקמייתיה מנדה
דפשיטא כדמחר לה בית שמאי ו"ל דמייתיה מאוס דחיתקס
לידה לגדה דכתיב כימי נדה וכו' ופמלה שבעים כנדה:
איכא בנייהו שופעת מתוך שבעה ט'. איכא בנייהו טובא
כל הני דפרקי בסתמך אלא
דפשו וימר נקט:
בשופעת. והשאלא אפי' בטבלה
יטמאו בית הלל לה
ויבש ומתניתין דנקט ולא טבלה מאוס
בית שמאי ו"ל דבעדיהו קתיב קי
דיולדת גבי קלי בית שמאי ומומי
בית הלל אלא בשופעת מתוך מ'
(למה) הו בית הלל לקולא ו"ל די
חשיל בחתלת לידה לחשיל:
א"י בשופעת למאי חשיל. ו"ל
מכל מקום מאוס בית שמאי
חשיל כדמשי ומאי כלקא דעתי
דמקשה דהא לרב גמי לא חשיל
כיפא אלא לחשועין דמרו בית
שמאי חשיל למטמא לה ויבש מאוס דלא
ספרה וק' למר דלרב חשיל
לחשועין דמרו בית שמאי ביולדת
בזבז מאוס דמעין אחד הוא דאי
מריטא הוא חשיל דעמייהו מאוס
דקסברי ב' מעינות ק' חשילו
ביולדת בזבז מאוס ובית הלל סברי
אלא ללוי דמקין רישא בשופעת וסברי
ב"ש מעין אחד הוא סיפא מאי
קא משמע לן:

שהוא עושה משכב ומישב אימת אילימא
בראייה שניה היכא היה בכלל בעל קרי אלא
פשיטא בראייה ראשונה וקתי להקל עליו
שאינו מטמא באונס וחסברא להחמיר עליו
שהוא עושה משכב ומישב בראייה ראשונה
בר משכב ומישב הוא אלא דבקי קאמר רבי
יצחק אומר והלא זב בכלל בעל קרי היה
בראייה ראשונה ולמה יצא בראייה שנייה
להקל עליו ולהחמיר עליו להקל עליו שאינו
מטמא באונס ולהחמיר עליו שהיא עושה
משכב ומישב אמר רב הונא "זב דומה למי
בצק של שעורים זבב בא מבשר המת שכבת
זרע בא מבשר החי זבב דיהו ודומה לזבב
ביצה המזורה שכבת זרע קשורה ודומה
לזבבן ביצה שאינה מזורה: דם היוולדת שלא
מבלה וכו': תניא אמרו להן בית הלל לבית
שמאי אי אתם מודים בנדה שלא טבלה
וראתה דם שהיא טמאה אמרו להם בית
שמאי לא אם אמרתם בנדה שאפילו טבלה
וראתה טמאה תאמרו ביולדת שאם טבלה
וראתה שהיא טהורה אמרו להם יולדת בזבז
תוכיח שאם טבלה וראתה לאודר ימי ספירה
טהורה לא טבלה וראתה טמאה אמרו להם
הוא הרין והיא החשובה למימרא דפלוני והתנן ומודים ביולדת בזבז שהיא
מטמאה לח ויבש לא קשיא 'כאן שספירה כאן שלא ספירה והתניא *יולדת
בזבז שספירה ולא טבלה וראתה הלכו בית שמאי לשיטתן וב"ה לשיטתן
*איחמר רב אמר 'מעין אחד הוא התורה מטמאו והתורה טהרתו ולוי אמר
שני מעינות הם נסתם הטמא נפתח המזוהר נסתם המזוהר נפתח הטמא מאי
בינייהו איכא בנייהו שופעת מתוך שבעה לאודר שבעה ומתוך ארבעה עשר
לאודר ארבעה עשר ומתוך ארבעים לאודר ארבעים ומתוך שבעים לאודר
שבעים 'לרב רישא לקולא וסיפא לחומרא ללוי רישא לחומרא וסיפא לקולא
מתיבי דם היוולדת שלא טבלה בית שמאי אומרים כרוקה וכמימי רגליה
וב"ה אומרים מטמא לח ויבש קא ס"ד דפסקה בשלמא לרב דאמר מעין אחד
הוא משום הכי מטמא לח ויבש אלא ללוי דאמר שני מעינות הן אמאי מטמא
לח ויבש אמר לך לוי הכא במאי עסקינן בשופעת אי בשופעת מ"ט דב"ש
קסברי ב"ש מעין אחד הוא בשלמא ללוי היינו דאיכא בין ב"ש וב"ה אלא לרב
מאי בנייהו איכא בנייהו יומי וטבילה דבית שמאי סברי ביומי תלה רחמנא
וב"ה סברי 'ביומי וטבילה ת"ש ומודים ביולדת בזבז שהיא מטמאה לח
ויבש ס"ד הכא נמי דפסקה בשלמא לרב דאמר מעין אחד הוא משום הכי
מטמא לח ויבש אלא ללוי דאמר שני מעינות הן אמאי מטמא לח ויבש
אמר לך הכא נמי בשופעת אי בשופעת למאי איצטרך לביש איצטרך
אף על גב דקאמרי בית שמאי מעין אחד הוא וביומי תלה רחמנא הני
מילי ביולדת גרדתא דשלישי להו יומי 'אבל יולדת בזבז דבעי ספירה לא
חא שמע *דוחה חמא 'לרבות את בועלה דוחה חמא 'לרבות
הלילות דוחה חמא 'לרבות היולדת בזבז שצריכה שתשוב שבעה ימים
נקיים בשלמא לרב דאמר מעין אחד הוא משום הכי בעיא שבעה ימים נקיים
אלא

אז הטומאה מה שאין כן בקרי: אלא
פשיטא בראייה ראשונה. דהו בכלל קרי דקאשקין לעיל [פ"ב] הו
ואשר תלה ממנו וכו': רידה. כלומר מתמחמקת ופסד ואלו קסור:
מזורה. שאינה משללת אפרוח ממה מרגענת: יולדת בזבז תוכיח
תורה אור שאם טבלה. לאחר שזמנתה ו' נקיים
לגד ימי טומאת לידה: וראתה טהורה
דמ טהור הוא ומי לא טבלה
וראתה טמא: אמרו להם בית שמאי
הוא הרין כו'. כלומר כי היכי דלחמירין
ביולדת גמורה גרדל של טבלה
וראתה טהורה קי יולדת בזבז שעברו
עליה ימי לידה ואצטעה נקיים ולא
טבלה וראתה טהורה: כאן שספירה.
איצטרויה כספירה ו' נקיים. ומתניתין
דמרו בית שמאי כשעברו ימי לידה
לדעתיה לא ספרה אחריהם שבעה
נקיים והכי קאמר אף על גב דלחמי
בית שמאי ביולדת גרדתא כרוקה
וכמימי רגליה מודים ביולדת בזבז
שלא ספרה דכל זמן שלא ספרה וזב
הו וחס ראתה לא הו כרוקה וכמימי
רגליה דלוי רוק מטמא לה ולא יבש
דלחמי דדם הגדה [למק ט]. וכו' ירוק*
קעין ריקקה דהייט לה אכל דמה
מטמא לה ויבש כשאר דם הגדה
דלפנין דדם הגדה [סג דף מ:]:
התניא. ביהמותא: בית שמאי
לשיטתן. כי היכי דמתיבתא ביולדת
גרדתא מטמא ביה דקסברי ביומי
תלה רחמנא והא מלו לה כל ימים
שלה: ובית הלל לשיטתן. דקסברי
ביומי וטבילה תלה רחמנא ויין
דלא טבלה הו דמה טמא כטומאת
לידה דהו אז הטומאה: מעין אחד
הוא. דם הבז בימי לידה דם הבז
בימי טהור ממעין אחד הן באין:
התורה טמאת. כל שבעה לזכר
ו"ד לנקבה: והתורה טהורה. אחר
מק: נסתם הטמא. לאחר שבעים
ונפתח הטמא: נסתם הטמא.
לאחר ששנים ונפתח הטמא: לרב
ירשא. דשופעת מתוך מי טומאה
לימי טהרה לקולא וטהורה ואף על
גב דלא פסק דהא סבורה טהרה:
וסיפא. דשופעת מתוך מי' לאחר מ'
ומתוך פ' לאחר שנים לחומרא
וטמאה לאחר שנים דטהורה
טמאת: ללוי רישא לחומרא. בין
דלא פסקה לא נסתם מעין טמא:
וסיפא לקולא. דכיון דלא פסקה לא
נסתם מעין טהור: קס"ד דפסקה.
יוס או שנים לאחר שבעים ומשום
הכי מטמא לח ויבש דמעין טמא זב
והמורה לא טהרהו לביה אלא ביומי
ויקא: וטבילה: אלא ללוי. הא ממעין טהור
אחא דכי פסקה נסתם הטמא:
בשופעת. מתוך ימי טומאה לימי
טהרה ולא פסקה: בשלמא ללוי.
דלחמי לביה ב' מעינות הן: והיינו

מוסף רש"י
מעין אחד הוא.
דם הבז נמוק ו' של
לידה דם הבז לאמר
שבעה. ממעין אחד
הוא [למל ט]. ו':
דם הבז שבעים של
נקיים שהוא טמא דם
הבז לאחר שבעים
שהוא טהור. ממעין
אחד הוא [פסחים מ:]:
התורה טמאת. מתוך
שבעה לזכר ו"ד לנקבה.
התורה טהורה. כל
ימי טהרה [למל ט].
המורה [סג] ו':
המורה כל שבעים
שהמורה טהרה לאחר
שבעים וטהרה ומתמא
לאחר שלש ימי טהור
[פסחים טז].
נסתם הטמא. לאחר
שבעים ונפתח הטמא,
וכשנסתם הטמא נמוק
ימי טהור נפתח הטמא
[סג] ו': נסתם הטמא
כל ימי הלדה ונפתח
הטמא, ונמוק שבעה
לזכר ו"ד לנקבה נסתם
הטמא ונפתח הטמא
[למל ט].
איכא
שופעת כו'. לרב
אפי"ש שלא פסק מעינות
במתן שבעים ויולדת דם
לאחר שבעים ממנה
טהור, ולוי טמא עד
שפסקו שנה, דמיא
נקיים הטמא, והשופעת
מתוך שנים לאחר
שבעים, לרב טמאה
ואפי"ש שהוא מעין טמא
ולוי טהור עד שפסקו
מעין הטמא ונפתח
מעין הטמא [פסחים
טז].
ביומי וטבילה. דלא
הו דם טהור אלא לאחר
טבילה [למק מ.ב].

כ"ז ואלוהי ביולדת כבז
מספרין כ"ט וכו' פסוקי
מאוס ומעין פ"י, תכתיב

מספרין מה [למל ט.ב].

הגרות הבה"ב
(6) רש"י ד"ס לרב
איצטרך ויהי דב"ה מ"ה
ד"ה:

הגרות הבה"ב
רנשבורג
[א] רש"י ד"ס ס"ג
שאר בראיות' ס"ג
בראיות' מתוך ו"ב
כ"ה:

[למק טז]

רמב"ם הרא"ש
א"י אחס מודים בנדה
כו'. והיחא מה ס"ב
ב"ה רש"י: וראית מנדה
רש"י קא מחרז ב"ש
ו"ל פשיטא דלידת חשיל
מנדה וראית חשיל
כ"ה נתי דוחה חמא
וכתיב ופסחא שבעים
בנדה ואמריין ללוק

בשיקן כ"ה ט"ה כן ימי לידה:
א"י בשופעת למאי איצטרך
לביש איצטרך. תיבת מאי קסברי
הא לרב גמי לא חשיל
וביולדת בזבז בלא שופעת
אין מטמא לח ויבש וכו' דהנא
דמרו ב"ש ביולדת בזבז שספירה
לח ויבש לא מ"ל רש"י מעינות
הן ו